

BDM *nyt*

Nr. 1 • 2025 • ÅRGANG 181

BRØDREMENIGHEDENS DANSKE MISSION

Tema: Guds mission

side 6-15

Verdenskort over Brødrekirken

side 8-9

Guds store mission

Tekst
Arngeir Langås,
generalsekretær

”Mission” lød hverken spændende eller etisk i 1980-ernes Norge. Det var noget kedeligt noget langt væk, og noget med at pådutte folk et syn på verden mod deres vilje. For lidt viden og mange forbehold prægede de fleste, også mig.

Men selve ”sagen” blev personlig for mig som 14-årig, efter jeg havde mødt Jesus til en nytårslejr i regi af NKSS, der i Danmark hedder Kristeligt Forbund for Studerende. Jeg havde oplevet, at Jesus lever, og det var noget skelsættende godt og sandt. Sandt ikke kun for mig, men også for andre. Opgaven for en ung kristen blev så at stå ved den tro, jeg havde fået, og ikke bøje hovedet eller sætte lyset under en skæppe. Det krævede en lille smule frimodighed, men kostede ikke meget i ”bibelbæltet” på Sørlandet, for der var mange aktive kirkefolk med en jordnær og glad tro, og man blev ikke set skævt til.

Atten år, et teologistudium og et bryllup senere var jeg selv blevet missionær. Jeg var udsendt til Zanzibar med en særlig opgave: At fremme kristne-muslimske relationer.

Jeg tænkte over, om jeg nu var en ”rigtig” missionær, når min opgave ikke var at få omvendt muslimerne, så de kunne blive nye medlemmer af kirken og lemmer på Kristi legeme.

Her fik jeg fred i at tænke, at en lægemissionær jo hellere ikke har omvendelser som den primære opgave, men at udføre et aspekt af Jesu gerning, nemlig lindre og helbrede. Jeg så spor overalt på Zanzibar af, at mission er holistisk:

Katedralen bygget ovenpå det gamle slavemarked, huset, hvor det lutherske hospital en gang lå, skolen hvor det katolske gymnasium lå. Disse institutioner udgjorde et autentisk kristent vidnesbyrd.

Var der så plads til flere missionsgrene? Til dialogen med muslimerne? Javist.

Set fra menneskehøjde er mission blot at være Jesu ”vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og lige til jordens ende.”

Vidne er nøgleordet; vi deler blot, hvad vi har set og oplevet.

Og hvis man er til det helt store billede, det ontologiske, så kan vi tænke om vores virke som deltagelse i Guds mission, hvor Gud sendte sin Søn til jorden, og Jesus ”blæste ånde i disciplene og sagde: ”Modtag Helligånden”. Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer.”

Mateo var prisgivet uden gratis sundhedshjælp

84-årige Mateo Kagusa er fattig enkemand med hjerteproblemer og nyresten. Men takket være gaver fra Danmark får han gratis medicin og behandling på Sikonge Hospital.

Tekst Svend Løbner, journalist

En tur rundt på Sikonge Hospital i Tanzania viser vigtigheden af livsnødvendig sundhedshjælp til en befolkning, der har få eller ingen ressourcer.

En af dem er den 84-årige enkemand Mateo Lukas Kagusa fra landsbyen Ipole. Han overlever på sin lille mark og hjælp fra den lokale Brødrekirke. Derfor er han taknemmelig for den gratis medicin og behandling, han modtager fra danske givere gennem BDM.

Blot i 2023 fik over 3000 personer gratis behandling og medicin i denne ordning, der også indbefatter mad og hjælp til hjemtransport.

Problemer med hjerte og nyre

Vi sidder på socialrådgiver Oscar Danieli Ipelas kontor, hvor Mateo fortæller sin historie:

– Jeg blev født i 1941, men der er stadig liv i mig, selv om jeg godt ved, at det lakker mod enden. Jeg har problemer med hjertet; det løber meget stærkt, fortæller han.

På hospitalet har han både fået hjertemedicin og indlagt dræn fra sin blære.

– Jeg havde store smerter, fordi jeg ikke kunne komme af med vandet. Om 14 dage skal jeg opereres for nyresten, fortæller han.

Men han har ingen penge at betale med.

– Kirken hjalp mig med transporten til hospitalet, og her får jeg gratis medicin og behandling, smiler Mateo.

Får hjælp fra kirkens unge

Men der er malurt i bægeret:

– Min kone er gået bort, og vores tre børn har svigtet mig. Jeg har kun min lille mark. Jeg har købt en hakke, men magter ikke at dyrke marken. Hvis jeg skal have hjælp udefra, koster det penge. Men unge fra kirken kommer og hjælper mig.

Mateo Kagusa

FAKTA OM SIKONGE HOSPITAL

Hospitalet har 150 sengepladser. Så mange fik sundhedshjælp i 2023:

- 3018 personer modtog gratis behandling og medicin
- 2249 børn kom til verden på hospitalet
- 1040 store operationer blev foretaget, hvoraf 375 var kejsersnit.
- 18.251 ambulante patienter behandlet på hospitalet.

BDMnyt udgives af
Brødremenighedens Danske Mission

TRYK
Øko-Tryk, Skjern

Formand
Jørgen Bøytler
tlf. 7456 1420

Ungdomssekretærer
Signe Kruse
tlf. 4217 5149

REDAKTION
Arngeir Langås, ansv. red.,
tlf. 3529 4820

LAYOUT
Helle Høeg

Svend Løbner, redaktør,
tlf. 2870 7703
Marie Louise Rahbek Christiansen,
Signe Kruse og Knud Elmo Knudsen

Brødremenighedens Danske Mission
Nørregade 14,
6070 Christiansfeld
tlf. 3529 4820
Hjemmeside: www.bdm-dk.dk
E-mail: bdm@bdm-dk.dk

Generalsekretær
Arngeir Langås
tlf. 3529 4820

Celia Skjerning
tlf. 2022 5476

OPLAG
2.200

Udkommer:
Feb. • maj • sept. • dec.
ISSN 0901 • 330X

Gaver kan indbetales på:
MobilePay 36945
Bank 0994 – 4672131928
Giro 4006666

Fundraising- og projektmedarbejder
Marie Louise Rahbek Christiansen
(barselsvikar)
tlf. 3529 4820

FORSIDEFOTO

Den 25-årige kvinde fra landsbyen Mulembwe er en af de mange dedikerede sundhedsmedarbejdere i DR Congo. ”Jeg husker hende som en utroligt stærk, ung kvinde, som er meget dedikeret til sundhedsprojektet,” siger konsulent Johannes Nordentoft, der har taget billedet. Se artikel side 12.

Administrations- og økonomichef
Lars Møllerup-Degn
tlf. 3529 4820

Standset af en vagabond: Du skal følge Guds kald!

Herrens veje er uransagelige. Det må siges at være tilfældet for Edouard Nsengiyumva, der i dag er formand for Brødrekirken i Burundi. Han medvirker ved Missionsfesten i maj.

Tekst Svend Løbner, journalist og Knud Elmo Knudsen, missionær

Du skal følge Guds kald, for det vil tjene dig bedst!
Sådan lød beskeden til Edouard Nsengiyumva fra en tilfældig vagabond på en landevej i Tanzania. Som en moderne Paulus blev han standset på vej til at fuldføre egne planer. Vendepunktet blev begyndelsen til nye opgaver for den aktive skolelærer og gymnasirektor.

I dag er han formand for Brødrekirken i Burundi og medvirker ved BDM's Missionsfest i Christiansfeld den 25. maj i år.

Uddannet som lærer i Tanzania

Edouard Nsengiyumva blev født i 1966 i Mugara, Burundi. I 1972 måtte han og familien flygte på grund af borgerkrig og fik asyl i Tanzania. Her voksede han op og blev uddannet som lærer.

Han arbejdede i forskellige undervisningsinstitutioner indtil 2006, hvor han var blandt de flygtninge, som blev sendt tilbage til Burundi.

– Lige siden min barndom havde jeg følt en indre stemme sige: ”Du skal arbejde for mig!” Men jeg drev det under min opvækst aldrig længere end til at medvirke i de forskellige kirkekor, fortæller han i dag.

”Gør, som Gud siger!”

Året før han blev sendt tilbage til Burundi, kom han ud for en hændelse, som skulle ændre hans holdning til ”det sekulære liv, jeg ellers satsede på”, fortæller han.

– Jeg gik på landevejen på vej ind til Kigoma, da jeg mødte en vagabond, som stoppede op lige foran mig og sagde: ”Du har givet afkald på Guds kald om at arbejde som hans tjener – men du skal

gøre det, for Gud siger, at det vil tjene dig bedst at arbejde i hans vingård.”

Inden Edouard Nsengiyumva fik tid til at samle sig, var vagabonden forsvundet, og han så ham aldrig igen.

Gud havde andre planer

På det tidspunkt havde Edouard som rektor på en gymnasial skole fuldt op at gøre med at få skolen til at fungere optimalt og blive blandt de bedste i landet.

– Så mit hoved var fuldt af store planer, fortæller han og fortsætter: – Men Gud havde andre planer, for inden der var gået et år, måtte jeg sige farvel til det hele og rejse tilbage til mit fødeland.

Edouard Nsengiyumva kom til at bo i Mayengo, hvor han mødte folk, som fortalte om Brødrekirken.

– Da jeg følte mig tiltrukket af kirken, blev jeg medlem og lod mig bruge i de tjenester, hvor mine kompetencer gjorde bedst nytte, fortæller han.

Generalsekretær i flere omgange

Hurtigt greb arbejdet om sig, og snart var Edouard med i både de beslutninger, der skulle tages på landsplan og i det samarbejde, der var med provinserne i Tanzania.

De forskellige hverv medførte, at han kom til at arbejde som generalsekretær i flere perioder – og efter synoden i 2023, hvor Pascal Benimana blev udnævnt til biskop, blev han valgt til formand for Brødrekirken i Burundi.

– Jeg føler mig meget taknemmelig og det er mit håb at kunne forblive i hans tjeneste til han kalder mig hjem til sig, slutter Edouard Nsengiyumva.

BDM inviterer til Missionsfest 25. maj 2025

BDM's Missionsfest og generalforsamling finder sted i Christiansfeld søndag den 25. maj kl. 10 til 16.30.

Dagen indledes med en gudstjeneste i Brødremenighedens kirkesal, hvor tidligere biskop Steen Skovsgaard prædiker.

Efter frokost for tilmeldte kan forsamlingen lytte til videohilsner fra udsendte missionærer og samarbejdspartnere om, hvordan ”mission til hele mennesket” får ben at gå på i Tanzania, DR Congo, Burundi og på Vestbredden i Israel/Palæstina.

En person kommer dog ikke til at sende videohilsen, og det er Edouard Nsengiyumva, der er formand for Brødrekirken i Burundi. Han deltager nemlig ”live” og fortæller om det voksende arbejde i det lille borgerkrigshærgede land.

Hen på eftermiddagen holder BDM generalforsamling med beretning fra formanden, gennemgang af regnskabet, valg til bestyrelsen og indkomne forslag. Alle er velkomne, men kun medlemmer har stemmeret.

Deltagelse er gratis. Tilmelding til frokost skal ske via telefon 35 29 48 20 eller e-mail: bdm@bdm-dk.dk.

Læs også en rapport fra arbejdet i Burundi på www.bdm-dk.dk/burundi2024

Vi deltager i Guds mission, ikke i vores

En ny serie podcast giver tre vinkler på, at det er Gud og ikke os, der har en mission, og at han nok har styr på sit eget projekt.

Tekst
Svend Løbner,
journalist

Podcastserie med svære spørgsmål

Redaktør Svend Løbner tog initiativ til en miniserie om Missio Dei, Guds Mission, med afsæt i sin egen opvækst som missionærbarn i Tanzania. Her oplevede han sine forældre som ivrige i forkyndelse, undervisning, sundhedshjælp og ikke mindst byggeri af over 100 kirker, skoler og klinikker ud over et område på størrelse med Jylland.

Men han tænkte som teenager: Det her går jo ikke! Vi når aldrig at forkynde evangeliet for alle mennesker, inden de dør. Og hvad med alle dødfødte børn; de har jo ikke en chance! Og hvordan hænger det lige sammen med, at Gud elsker alle mennesker, at Jesu sonoffer gælder alle mennesker og at Helligånden er udgydt over alle mennesker?

1. Mission er at stå på livets side

Generalsekretær Arngeir Langås åbner i denne podcast for en universel missionsforståelse, hvor frelse ikke blot handler om det enkelte menneskes evige hinsides bestemmelsested, men også om Jordens, fiskenes og dyrenes levevilkår lige nu og her. Guds mission er ud over det personlige vidnesbyrd også at opretholde og bevare det liv, han har skabt og sat os mennesker til at forvalte.

I podcasten udfolder han begrebets tilblivelseshistorie, hvor den schweiziske teolog Karl Barths pointering af, at Gud kommer til os "senkrecht von Oben", dvs. lodret ovenfra, også betyder at missionen er Guds initiativ og ansvar. Missionens udgangspunkt er den treenige Gud, hvor Jesus er sendt af Faderen, giver disciplene Helligånden og sender os ud med evangeliet. Guds mission er et begreb indenfor hvilket kristne fra mange kirker i dag forstår deres identitet og opdrag. Er det kun kristne, der kan tage del i Guds mission? Nej, flere kan tage del, fordi Guds projekt er frelse – ikke blot af individets sjæl, men af livet i bredere forstand. Er alting så Guds mission? Hertil svarer han: Guds mission skal bygge Guds rige og være et Kristus-aftryk.

2. Mission er at tjene hele mennesket

BDM's formand Jørgen Bøytler tager i denne podcast livtag med en missionsforståelse, der var stærkt præget af kolonitiden, hvor europæisk mission blev led i et projekt om at "civilisere" de indfødte befolkninger. I Brødrekirken gøres der nu op med fortidens kolonialisme, slaveri og racisme, idet de første missionærer på De Caribiske Øer overtog plantager med slaver.

Jørgen Bøytler fortæller om de fatale konsekvenser det får, når vi tager Guds mission i egen hånd og bliver en del af magtapparatet, som kirken også var det under kolonitiden. I stedet handler missionsarbejde om at tjene hele mennesket. Som han siger: At drive mission er ikke kun at tage en tropehjelm på og en bibel under armen og så komme ud over stepperne med evangeliet. Nej, det indbefatter også at arbejde med sundhed og uddannelse og at møde menneskers fulte behov.

3. Mission er at samarbejde med Gud

Forfatter og foredragsholder Mogens Mogens fortæller i denne podcast, at Missio Dei-begrebet udspringer af det, Gud er og har haft gang i siden tidernes begyndelse, og ikke hvad kirker eller missionselskaber har besluttet på et eller andet bestyrelsesmøde. Kirken er derimod inviteret til at deltage i det, Gud allerede gør.

Gud er til stede alle vegne og virker ved sin ånd i alle folkeslag og kulturer. Det betyder, at der også er spor af Guds åbenbaring i andre religioner, og at Gud hele tiden virker i mennesker for at føre dem tættere på sig. Derfor er missionærens rolle at finde ud af, hvor og hvordan Gud virker i den enkelte kultur og så lægge sig op ad det. Det er ikke vores opgave at omvende folk; det er noget, Gud tager sig af i mødet med det enkelte menneske.

Lyt til alle tre
podcast på: [www.
bdm-dk.dk/podcast](http://www.bdm-dk.dk/podcast)

Nu også på Spotify
Søg på BDMission

Brødrekirken i verden

Her ses unitetsprovinser og missionsprovinser og -områder sammenlagt i de forskellige lande med årstal for etablering i parentes og derefter antal menigheder, udposter, præster og medlemmer.

 Labrador (i Canada) (1771)
4 menigheder, ingen udposter,
1 præst, 1900 medlemmer (tal fra 2018)

 Amerika Nord (1741)
dvs. New York, New Jersey,
Pennsylvania, Maryland, Ohio, Indiana,
Illinois, Michigan, Wisconsin, Minnesota,
North Dakota, og Californien; og det
canadiske område provinserne Alberta og
Ontario.
83 menigheder, ingen udposter,
86 præster, 17.944 medlemmer

 Amerika Syd (1753):
North Carolina, South Carolina,
Virginia, Florida, Georgia.
53 menigheder, 5 udposter, 44 præster,
12572 medlemmer

 Belize
7 menigheder, ingen udposter,
ingen præster, 165 medlemmer (tal fra
2018)

 Cuba (1997, 2016)
9 menigheder, 8 udposter,
8 præster, 1200 medlemmer

 Honduras (inkl. Garifuna) (1930)
199 menigheder, ingen udposter,
103 præster, 52.483 medlemmer (tal fra
2018)

 Nicaragua (1849)
226 menigheder, ingen udposter,
106 præster, 102.084 medlemmer (tal fra
2018)

 Jamaica (1754): Jamaica og
Cayman øerne
65 menigheder, 38 udposter, 27 præster,
6087 medlemmer

 Det Østlige Vestindien (1735):
dvs. øerne St. Thomas, St. John
og St. Croix tilhørende øgruppen
Jomfruøerne på amerikansk territorie;
Antigua, St. Kitts, Barbados, Tobago og
Trinidad i Vestindien; Tortola tilhørende
øgruppen Jomfruøerne på Britisk
territorium. 52 menigheder, ingen
udposter, 43 præster, 11.669 medlemmer

 Alaska (1885)
22 menigheder, 3 udposter,
10 præster, 1200 medlemmer

 Costa Rica (1980)
4 menigheder,
2 udposter, 4 præster,
2042 medlemmer

 Guyana (2016)
8 menigheder, ingen udposter,
4 præster, 856 medlemmer

 Surinam (1735): dvs. Surinam
og Hollandsk Antilles.
67 menigheder, 3 udposter, 24 præster,
20.000 medlemmer

 Fransk Guiana
8 menigheder, ingen udposter,
4 præster, 856 medlemmer

 Peru
21 menigheder, ingen udposter,
21 præster, 400 medlemmer (tal estimeret)

 Brasilien (2023)
3 menigheder, 2 præster, antal
medlemmer ukendt

 Den Britiske Provins (1742)
Storbritannien og Irland.
29 menigheder, ingen udposter,
20 præster, 1105 medlemmer

 Tjekkiet (1457, fornyet 1862)
39 menigheder, 9 udposter,
57 præster, 4.504 medlemmer

 Sierra Leone (2010)
5 menigheder, ingen udposter,
1 præst, 125 medlemmer

 D.R Congo (2010)
85 menigheder, 2 udposter,
46 præster, 23.102 medlemmer

 D.R. Congo Øst(2014)
42 menigheder, ingen udposter,
9 præster, 5000 medlemmer

 Uganda (2007)
10 menigheder, ingen udposter,
4 præster, 439 medlemmer

 Kenya (2001)
6 menigheder, ingen udposter,
5 præster, 450 medlemmer

 Rwanda (1998)
41 menigheder, ingen udposter,
11 præster, 8027 medlemmer

 Burundi (2014)
139 menigheder, 11 udposter,
57 præster, 25.749 medlemmer

 Tanzania Nord (2012)
26 menigheder, 9 udposter,
42 præster, 5592 medlemmer
Tanzania Vest (1897)
400 menigheder, 20 udposter, 134 præster,
112863 medlemmer

Tanzania Rukwa (1986)
389 menigheder, ingen udposter,
94 præster, 78.100 medlemmer
Tanzania Tanganyika (2012)
56 menigheder, 278 udposter, 82 præster,

35123 medlemmer
Tanzania Mbozi (2023)
141 menigheder, ingen udposter,
155 præster, 100.221 medlemmer
Tanzania Sydvest (1978)
186 menigheder, ingen udposter,
235 præster, 61.000 medlemmer
Tanzania Øst (inkl. Zanzibar) (2014,
2010)
87 menigheder, 110 udposter, 104 præster,
33.384 medlemmer
Tanzania Syd (1891)
183 menigheder, ingen udposter,
221 præster, 305.000 medlemmer
Tanzania Iringa (2023)
23 menigheder, ingen udposter,
25 præster, 3071 medlemmer
Tanzania Ruyuma & Njombe (2023)
112 menigheder, 29 udposter, 155 præster,
100.221 medlemmer
Tanzania Syd-Central (2016)
120 menigheder, ingen udposter,
26 præster, 27.212 medlemmer

 Angola
13 menigheder, ingen udposter,
ingen præster, 1200 medlemmer (tal fra
2018)

 Zambia (2014)
16 menigheder, 13 udposter,
21 præster, 10.000 medlemmer (tal fra
2022)

 Malawi (2012)
11 menigheder, 8 udposter,
13 præster, 1800 medlemmer

 Sydafrika(1737, fornyet 1792)
91 menigheder, 93 udposter,
86 præster, 103.000 medlemmer

Desuden:
   Sydasien:
(Indien, Nepal,
Myanmar (hhv. 1856, 2010, 2023)

*Opgørelsen er fra december 2024, undtagen
hvor andet årstal er nævnt. Der foreligger
ikke statistik for Brødrekirken i Haiti,
Mozambique, Sydsudan, Zimbabwe, Brasilien,
Bolivia, Bangladesh, Sydkorea og Sydasien.*

'Vi var blot tilskuere til Guds fantastiske gerning'

Ingrid Markussen fortæller om flere spændende oplevelser fra Tanzania i bogen "Safari", som nu er udkommet i 2. oplag.

Ingrid og Jørgen Markussen var missionærer i Sikonge (1970-73), Nzega (1974-75, 1981-84, 1988-91), Itigi (1991-93) og Mwanza (2003-07).

"Vi bad kort for hver enkelt, og Gud gjorde resten," fortæller Ingrid og Jørgen Markussen om besøg i en landsby.

Tekst Ingrid og Jørgen Markussen, tidl. missionærer

Mens vi var i Tanzania, holdt vi mange kurser for evangelister og kirkeældste. Således også i Kitunda 200 kilometer syd for Itigi i juni 1993.

Her blev en voksen mand omvendt. De andre deltagere troede ikke rigtig på det, for han levede af at brygge og sælge stærk øl.

Men de skulle hurtigt blive overbevist.

"Ikke mere øl hos mig"

Ved kursets sidste dag holdt vi et friluftsmøde, hvor rigtig mange fra landsbyen mødte op. Manden, der var blevet omvendt, rejste sig og bad om lov til at sige noget. Han aflagde sit vidnesbyrd ved at sige:

"Fra nu af er der ikke øl at købe hos mig. Det er slut! Gud vil hjælpe mig til at finde en anden levevej. Nu har jeg givet mit liv til Jesus, og det er ham, der har frelst mig."

Og manden holdt ord! Og det var godt, da hjemmebryg ødelægger mange familiers liv.

En stor skare ønskede forbøn

Vi arrangerede altid bedemøder i forbindelse med vores kurser. Først en dag, hvor det kun var for deltagerne, og siden en dag, hvor alle fra landsbyen

kunne komme.

Efter et ugekursus sidst i august 1993 blev vi bedt om på hjemturen at komme ud til landsbyen Mwitikio. Her var der et par syge, som de gerne ville have, at vi skulle bede for.

Vi lovede at kigge forbi søndag eftermiddag og regnede med, at det kun skulle være et kort besøg. Men da vi kom derud, var der en stor skare mennesker, som ønskede forbøn for sygdomme af forskellige slags.

Bad uafbrudt i to timer

Vi fik hurtigt sat to stole op; Jørgen og jeg bad så først for den, der sad på den ene stol, hvorefter vi vendte os mod den, der sad på den anden. Imens vi bad for ham eller hende, fik evangelisten den næste til at sætte sig på den førstes plads – og sådan gik det ellers slag i slag.

I to timer stod vi og bad kort for hver enkelt, og Gud gjorde resten. Folk blev raske, smerter forsvandt som dug for solen. Andre blev befriet for onde ånder.

Vi følte os bare som tilskuere til Guds fantastiske gerning. Godt trætte, men glade og taknemlige nåede vi hjem sent på aftenen.

En indskydelse sparede tid og penge

Gud ledte til den rette løsning, da en kirkeplantning havde brug for midlertidige lokaler.

Iforstaden Fela skulle vi måle op til en midlertidig kirke til den spirende kirkeplantning. I flere år havde moderkirken i Igoma lejet et stykke jord til formålet, og nu var tiden kommet til at bygge en midlertidig, funktionel bygning af træ og blikplader. Målebånd, lommeregner og markeringspæle var fundet frem, og vi kørte til Fela.

En pludselig tanke

Da vi kom ud til grunden, viste det sig, at nogle andre var gået i gang med at bygge en lille forretning på den ene ende af grunden tæt på vejen. Det betød, at den resterende del af grunden ikke længere havde så gode betingelser for at bygge.

Midt i opmålingen får Morten pludselig en tanke: "Gad vide, om der ikke findes et sted, vi kan leje?" Tankens vedholdenhed får ham til at handle, og han beder præsten fra Igoma om at undersøge mulighederne i området.

Samtidig fortsatte vi arbejdet med opmåling – vi skulle jo trods alt være klar til at bygge.

Perfekt indretning

Ikke længe efter vender præsten tilbage med forbløffende nyt: En eksisterende træbygning, tidligere brugt til at vise sportskampe, stod ledig og kunne lejes med det samme. Bygningen var perfekt – der var allerede bænke til menigheden og et lille sideværelse, der kunne fungere som præstens kontor og omklædningsrum.

Inden for bare 14 dage kunne de første gudstje-

nester afholdes på dette sted! Det var en løsning, der både sparede tid og penge, og som kom meget hurtigere i gang, end nogen havde forestillet sig.

En langt bedre løsning

Morten var ikke i tvivl: Tanken om at finde et lejemål var en direkte ledelse fra Helligånden. Guds plan viste sig tydeligt denne dag. Han banede vejen for en løsning, der var langt bedre, end hvad vi selv havde lagt op til.

Det var en stærk påmindelse om, at Guds vej altid er den bedste, og at Hans ledelse er tilgængelig, når vi lytter.

Tekst
Bettina Poulsen,
missionær

Bettina og Morten Poulsen blev udsendt til Mwanza i Tanzania i august 2023.

Glæden var stor, da en eksisterende træbygning stod ledig og kunne lejes med det samme.

'Jeg blev imponeret over folkets store engagement'

Johannes Nordentoft fortæller om besøg i DR Congo, hvor han som konsulent har tilset tredje fase af BDM's sundhedsprojekt langs Tanganyikasøen.

Tekst
Svend Løbner,
redaktør

Herhjemme har vi alle forudsætninger for at leve et sundt og godt liv. Og skulle vi blive syge, er lægen kun en telefonsamtale væk. Står det rigtig slemt til, kan vi også komme på hospitalet.

Men sådan er det ikke i DR Congo. Slet ikke i de små landsbyer omgivet af høje bjerge langs Tanganyikasøen. Derfor har BDM i tæt samarbejde med lokale myndigheder indledt et sundhedsprojekt i 12 kommuner med i alt 63 landsbyer.

Udviklingskonsulent Johannes Nordentoft besøgte DR Congo den 6.-21. december for at følge opstarten af projektet, der er tredje fase af det sundhedsprojekt, som med succes tidligere har gavnet befolkningen i 22 landsbyer langs Tanganyikasøen.

Her har konkrete serviceydelser hævet befolkningens sundhedstilstand, bl.a. brønde med rent drikkevand, klinikker bemandet med uddannede sundhedsmedarbejdere, og ambulancebåde til at sejle patienter med alvorlige sygdomme og kvæstelser til nærmeste større hospital. Samtidig har sundhedshjælp til gravide og vaccination af børn sænket børnedødeligheden med 5 procent fra 16 til 11 procent hos børn mellem 0 og 5 år.

DR Congo er verdens tredjefattigste land

Tredje fase, som begyndte 1. oktober 2024 og løber til 30. september 2027, går ud på at sikre bæredygtighed, så hygiejne og gode sundhedsvaner fortsætter efter projektets afslutning. Det skal ske gennem undervisning af sundhedsmedarbejdere

og sundhedskomiteer, samt inddragelse af lokale myndigheder i det man i ngo-sprog kalder kapacitetsopbygning og fortalervirksomhed.

– DR Congo er som verdens tredjefattigste land et meget kaotisk land. Men de frivillige og sundhedspersonalet ude i landsbyerne viser et kæmpe engagement, fortæller Johannes Nordentoft, der på vegne af BDM og Civilsamfund i Udvikling (CISU), der finansierer projektet, tjekker op på projektet og fastholder samarbejdet med lokale myndigheder.

Nordentoft er udviklingskonsulent med 25 års erfaring i rådgivning af ngo'ers arbejde i bl.a. Bolivia, Peru, Ghana, Cameroun, Kenya, Tanzania, Malawi, Zimbabwe, Cambodia og Vietnam.

Det handler om bæredygtighed

Og nu også i DR Congo, hvor tredje fase af sundhedsprojektet er i fuld gang.

– Det handler om bæredygtighed, pointerer Johannes Nordentoft. – Det er selvfølgelig godt at forsyne landsbyerne med alt fra myggenet til ambulancebåde, men hvis vi virkelig vil have varig impact, så er det i virkeligheden myndighederne, der skal overtage og finansiere det.

Myndighedernes ansvar er at give de tilladelser, der er nødvendige for at arbejde i området og godkende en demokratiseringsproces på landsbyplan, hvor den jævne befolkning oplæres i at bidrage til og tage medansvar for den udvikling, som de selv er en del af.

Derfor er lammet logo for Brødremenigheden

Mottoet "Vort lam har sejret, lad os følge ham" peger på Jesus Kristus som Guds fuldkomne offer for alle menneskers synd.

Brødremenighedens motto har været i brug siden 1541. Mottoet ses i menighedens segl, som viser et lam og har den latinske inskription: "VICIT AGNUS NOSTER – EUM SEQUAMUR". Oversat til dansk: "Vort lam har sejret; lad os følge Ham".

Lammet skal forstås som offerlam og er et symbol på Jesus Kristus, der gennem sin korsfæstelse ofrede sig endegyldigt, fuldkomment og evigt for at sone alle menneskers synd. Allerede da Jesus første gang trådte offentligt frem, erklærede Johannes Døber om ham: "Se Guds lam, som bærer verdens synd!"

Lammet som offer strækker sig tilbage til gamle jødiske tempe-lofre. Allerede ved udgangen fra Egypten skulle israelitterne smøre blod fra et offerlam på husenes dørstolper for at dødsenglen skulle gå forbi. Og under vandringen gennem ørkenen mod det forjættede land skulle de bringe offerlam i tabernaklet – og senere templet – for at opnå tilgivelse fra synd.

Det er den tradition, Jesus Kristus opfylder gennem sin død på korset. Dog ikke som et offer, vi mennesker bringer til Gud, men et offer Gud selv bringer for os. Derfor er Jesus ikke vores, men Guds lam, på latin AGNUS DEI.

Det unikke med Brødremenighedens motto er, at man ikke dvæler ved det slagtede lam længere end nødvendigt, men ser ham som et sejrende lam, Guds kærligheds sejr, og derfor får plads til vores respons: Ham vil vi gerne følge!

Portræt og underskrift af grev Count Nikolaus Ludwig von Zinzendorf fra bogen *The Life of Nicholas Lewis, Count Zinzendorf, Bishop and Ordinary of the Church of the United (or Moravian) Brethren*, udgivet i 1838.

Mission med kærlighed som pejlemærke

Brødrekirken har fra begyndelsen arbejdet for at "vinde" mennesker med tolerance, respekt og tålmodighed.

"Skønt fri og uafhængig af alle har jeg gjort mig selv til alles tjener for at vinde så mange som muligt." Paulus' ord fra 1. Korintherbrev 9:19 kan beskrive Brødrekirkens missionsteologi.

Grev Zinzendorf stiftede den fornyede Brødrekirke tilbage i 1727 og var sammen med tømreren Christian David initiativtager til et omfattende missionsarbejde. Først i De Vestindiske Øer, siden i Grønland.

Det skete med afsæt i værdier som 1) indbyrdes kærlighed, 2) engagement med liv og sjæl og en vision om at fremkalde 3) en „førstegrøde“ af folkeslagene, dvs. et udvalg som en begyndelse på den universelle kirke, forenet i kærlighed.

Zinzendorf inspirerede de udsendte missionærer med følgende missionsprincipper:

1. Forkynd evangeliet på en åben og tolerant måde
2. Omvend uden at presse
3. Respekter kulturen
4. Beskriv frelseren så levende som muligt
5. Vær klar over, at hedningerne kender til Guds eksistens
6. Rør hellere ved de enkelte sjæle end afholde store evangeliserende kampagner
7. Afvent Helligåndens arbejde
8. Vær tålmodig
9. Brug ikke herrnhutisk, dvs. europæisk målestok
10. Involver menigheden
11. Arbejd blandt de glemte og marginaliserede
12. Evangelisering er at vidne om ens egen forståelse af forholdet til frelseren, altså bøn, lytten, tale og omsorg

Kilde: Jørgen Bøytler: *Gribe og begribe (ProRex 2015)* s. 55 og 163 ff.

Læs hele interviewet på www.bdm-dk.dk/sund-i-drc

Fire friske volontører på vej til børnehjem

Fire nye volontører er nu på vej til Tanzania. De skal ned og være volontører på børnehjemmet Peter's House i Sumbawanga de næste omkring 5 måneder.

Fra venstre til højre på billedet er:

- Johanne Randrup, 19 år, fra Fredericia
- Sofie Staalegaard Jensen, 20 år, fra Skovlunde
- Agnes Kofoed, 20 år, fra Bornholm
- Amalie Frandsen, 20 år, fra Billund

Volontørerne har løbende kontakt med ungdomssekretærerne Signe Kruse og Celia Skjærning.

Vidste du, at....?

...du kan modtage nyheder direkte i din indbakke på computeren:

- BDMnyt
- SENNEPSKORNET
- Nyhedsbreve fra missionærerne:
 - o Bettina og Morten Poulsen i Mwanza
 - o Janice og Mads Leung Jakobsen i Kipili
 - o Mia og Michael Toldam Korsgaard i Sikonge/ Danmark

Skriv dig op med en mail til bdm@bdm-dk.dk.

BDMU:

Sådan har Guds mission påvirket mig

Guds mission finder sted både ude og hjemme. Derfor har vi stillet tidligere volontører to spørgsmål:

1. Hvordan har volontøropholdet påvirket dit syn på kristendom, kirke og mission?
2. Hvordan har du valgt at fortsætte din kirkelige tilknytning efter hjemkomsten?

”Jeg knytter mig til fællesskaber med andre unge”

Sara Uno var udsendt til børnehjemmet Peter's House i Sumbawanga, Tanzania, i foråret 2024. Livet bliver aldrig som før, siger hun.

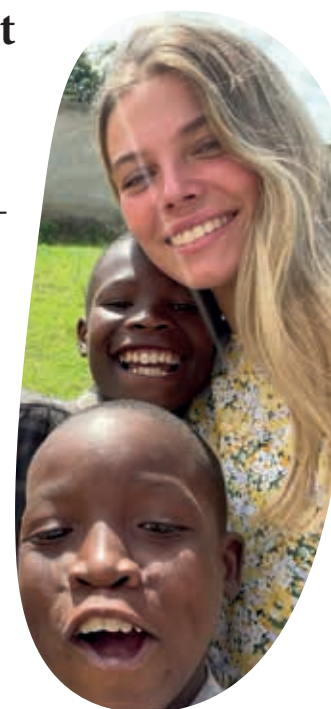
1. Efter at have oplevet et mere simpelt liv i Tanzania, er det blevet nemmere at sætte pris på alt det som jeg har i Danmark. Begejstringen i deres øjne, når vi fandt LEGO frem eller besluttede os for at tegne, er ikke til at glemme. I Tanzania blev min tro stærkere, da jeg oplevede, hvordan børnene satte pris på selv de mindste ting.

Gudstjenesterne foregår meget anderledes end dem, jeg plejer at være med til i Danmark. I Tanzania benytter de sig af meget høj musik og fantastiske danse. Det hele foregik på swahili og tog i gennemsnit 3-4 timer om søndagen. Den tid brugte jeg på at læse i min bibel.

2. Efter min hjemkomst til Danmark, har jeg heldigvis kunne fortsætte med at lære mere om Gud. Det gør jeg i form af gudstjenester og kristne fællesskaber med andre unge, som har samme ønske. Tiden på Peter's House var i stor kontrast til den hverdag, som jeg forlod i Danmark. I sommeren 2021 blev jeg faglært landmand og hurtigt herefter fik jeg job på en gård med økologiske frilandsgribe. Det er en hverdag, som jeg nyder at vågne op til hver dag. Men jeg tror ikke, at min hverdag nogensinde bliver som før, jeg tog til Tanzania.

”Sammenholdet blandt kristne er helt magisk”

Lærke Rechnagel var udsendt på Peter's House i 2022 og til Sikonge i 2023 – uden tidligere tilknytning til kirken.

1. Mit syn på kristendommen og kirken er blevet mere positiv, idet jeg ikke havde en stærk tilknytning til kirke, inden jeg rejste afsted. Det var første gang jeg stiftede bekendtskab med en missionsorganisation og kom tæt på kristne unge. Jeg synes sammenholdet blandt kristne er helt magisk, nærværende og fyldt med kærlighed. Missionsarbejde har åbnet en hel ny verden med en masse næstekærlighed, jeg er dybt taknemlig for. Det har lært mig, hvor vigtig kærligheden til hinanden er – uden materielle ting, men med helhjertet omsorg.

2. Jeg har valgt at opsøge det kristne mere efter hjemkomst, da jeg fandt ud af, at det slet ikke var så fjernt og skræmmende, som jeg syntes det var, inden jeg tog afsted. De andre volontører, jeg rejste med, lærte mig en masse. De kunne hjælpe med at finde svar på nogle af de spørgsmål, jeg havde, og de havde forståelse for, at vi ikke kom fra det samme. De fik mig til at indse, at der er mange måder at dyrke kristendommen på, og at min måde også ville være korrekt. Det gjorde det hele mere overskueligt og noget, jeg godt ville være en del af.

”At være kirke er at give et kærligt smil”

Sofie Jensen var volontør på Peter's House i foråret 2024, og det har givet hende et nyt syn på kristendom og kirke.

1. Habari ya wewe? Sådan lyder en af de mange hilsner, som dagligt bruges i Tanzania til at spørge hvordan en anden har det. I starten synes jeg det var meget grænseoverskridende at hilse på alle og enhver. Men i virkeligheden var det det, der gav mig en ny synsvinkel på kristendommen. Når jeg tænkte på mission før, tænkte jeg på at fortælle om kristendommen. Men hvad hvis jeg ikke ved nok? Usikkerheden har før gjort mig handlesvag, men under min tid i Tanzania blev det klart for mig, at vi alle er dele af Kristi legeme. En mission kan også være at dele Guds kærlighed. At hilse på en fremmed og spørge: ”Habari ya wewe?”

2. Min tid i Tanzania har lært mig at tage kirken med ud i samfundet. Jeg kommer fortsat i kirke, men jeg er nu blevet mere klar over, at mit lys også skal skinne udenfor kirkens mure. Det er vigtigt at vise Guds kærlighed i kirken eller på en direkte mission – som den på Peter's house i Tanzania. Men det er også vigtigt at spørge naboen, hvordan det går, eller snakke med kollegaerne om deres liv i spisepausen – i stedet for at kigge på telefonen. Eller måske bare give et smilende ”hej” til de mennesker, vi går forbi på gaden – for tænk, hvis det er det eneste smil, de får den dag. Dét har Tanzania lært mig.

Omkring 800 personer besluttede sig for at følge Jesus ved en kampagne i Burundi for nylig.

Tekst
Mathias Kiligito,
missionær i Burundi

Guds mission er at mennesker følger Jesus

ANDAGT:

“Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.” (Matthæus-evangeliet 28:18-20)

Gud er selv kilden til sin mission. Det viste han, da han sendte Jesus Kristus til Jorden. Og da Jesus sendte Helligånden til at være med os altid.

Nu er vi sendt ud i verden for at ”gøre” disciple. Men vi skal huske, at det ikke er os, de skal efterfølge, men Jesus. ”Gør alle folkeslagene til MINE disciple,” sagde Jesus.

Jesus gjorde et stort stykke arbejde med at forkynde, undervise, helbrede og udføre mange mirakler. Han fik mange efterfølgere. Dem sendte han ud for at fortsætte Guds mission til menneskeheden. På samme måde er vi blevet sendt af Gud for at tjene ham, og han vil være med os indtil verdens ende.

Vi er blevet sendt for at prædike, undervise, døbe og gøre alle mennesker til Jesu disciple. Vi er sendt på mission til alle nationer. I denne mission gælder det, at Gud udfører arbejdet gennem os og alle dem, der vil modtage ham. Denne mission fortsætter indtil Jesu Kristi genkomst.

Jeg og andre er blandt de apostle, som er kaldet af Gud til at tjene ham. Som præst og missionær forsøger jeg at udføre dette arbejde med stor flid og ydmyghed for at opfylde Guds befaling. Jeg har prædikeret, jeg har undervist, jeg har døbt osv. Og frugterne er fantastiske.

Jeg har undervist i forskellige seminarer, prædikeret, holdt konferencer og offentlige evangeliske møder, og resultaterne er enorme. For eksempel er antal kristne, kirker og sogne vokset. Og ved en nylig kampagne besluttede 800 personer at følge Jesus.

Dette er den mission, som Gud selv påbegyndte.

Lad os tjene med Guds ærefrygt i vores hjerter. Hvis vi gør det, vil vi også tjene helhjertet uden at blive trætte eller miste modet. For Gud er med os, hvor vi end er.

